

[Haunstrup Clemmensen.]

delskrige eller den slags tendenser — både over for Amerika, østlande og den øvrige del af verden — mener vi er farlige, og de må naturligvis for enhver pris modvirkes. Vi ønsker ikke, at fællesmarkedet på længere sigt skal udvikle sig til en enhed, der er sig selv nok; men vi ønsker, at der skal være så stor åbenhed over for den øvrige verden som overhovedet muligt.

Vi ønsker også at understrege, at den parlamentariske kontrol med beslutninger, der er en helt naturlig ting i de skandinaviske lande, ikke efter vor opfattelse endnu er trængt igennem i fællesmarkedet. Også her er der glædelige udviklingstendenser, som vi håber at et udvidet fællesskab vil leve op til at forstærke. Vi vil fra det konservative folkepartis side ikke mindst understrege, at vi har årtiers mistillid til bureaukratisk styreform, og vi er ikke fri for at frygte, at den hidtidige opbygning af visse af fællesmarkedets organer i hvert fald har en del med bureaukrati at gøre. Vi mener derfor også, det må være en dansk interesse på længere sigt at gøre, hvad vi formår, for at bureaukratiseringstendenserne bliver modvirket inden for fællesmarkedet.

Men når alt dette er sagt, vil jeg gerne have lov til at tilføje, at det konservative folkeparti årene igennem har været overordentlig ivrigt for at udbygge det internationale samarbejde, og vi synes ikke, det har megen mening, meget perspektiv, hvis vi blot i al almindelighed taler om, at det internationale samarbejde skal udbygges, men ikke gør noget realitetsbetonet ved det, ikke forsøger, hvad vi evner, at kaste af i de nærmeste krav. Derfor er det vor opfattelse, at et udvidet fællesmarked for Danmark er vort sikkert mest realistiske mål, netop når vi ønsker at udbygge det internationale samarbejde. Vi gør os ingen illusioner om, at dette skal være en let eller en hurtigt gennemført opgave, men vi er overbevist om, at det er en helt nødvendig ting, at Danmark er med i et sådant udvidet fællesmarked.

Vi mener, det vil være overordentlig ulykkeligt, ja, vel katastrofalt for dansk økonomi, hvis det danske samfund står uden for et udvidet fællesmarked, hvori også Storbritannien er medlem. Der er få, om overhovedet nogen, europæiske lande, der har så stor en interesse i handelsskrankernes

nedbrydning som netop Danmark, fordi vor udenrigshandel er så afgørende for hele vor økonomi. Det er også således, at vi har betalt dyre lærepenge i spørgsmålet om, hvad det kan koste, hvis de lige konkurrencevilkår ikke kan etableres. Vi er derfor forventningsfulde og mener, at international arbejdsdeling, lige vilkår betyder noget reelt for dansk økonomi, for muligheden for at opretholde fuld beskæftigelse og gennemføre en fortsat økonomisk vækst.

Vi er også ganske klar over, naturligvis da, at det er Romtraktaten, der må lægges til grund for et udvidet fællesmarked. Vi hengiver os ikke til ønsketænkning om, at man på alle områder her eller der kan få den ene eller den anden paragraf ændret. Vi er overbevist om, at det er et rigtigt forhandlingsoplæg, at Danmark tager som udgangspunkt, at Romtraktaten er det grundlag, på hvilket der skal bygges videre.

Hvad er det da, man fra dansk side særlig må arbejde på under de forhandlinger, der nu er i gang? Jeg har allerede flere gange understreget, at det for os er en forudsætning, at Storbritannien kommer med i dette udvidede fællesskab. Det er naturligvis også af aldeles afgørende betydning, at så stor en del af de øvrige nordiske lande som overhovedet muligt melder sig som medlemmer af fællesmarkedet. Vi har derfor også med stor interesse fulgt den svenske debat og så godt, som det nu har været muligt, de forhandlinger, der blev indledt netop i går mellem Sverige og fællesskaberne. Det er klart, at der fra svensk side er politiske hensyn at tage. Der kan være en så mangeårig tradition for neutralitet, at fællesskabernes politiske målsætning ikke uden videre kan tiltrædes af Sverige. Det må være en afgjort dansk interesse, at der ikke genindføres en toldskranke ned gennem Øresund, og derfor hilser vi også med stor glæde og interesse den vurdering, som handelsministeren netop har givet om, at alt, hvad der hidtil er opnået inden for EFTA vedrørende toldafskaffelser, skal søges fastholdt, og at der skulle være en overordentlig realitetsbetonet mulighed for at fastholde det, således at ingen handelsskranker, ingen toldskranker, der lykkeligt er nedbrudt, ulykkeligt skulle blive genindført.

Det er en udpræget dansk interesse, men jeg vil gerne have lov at tilføje, at det na-